

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński (przewodniczący)

SSN Małgorzata Bednarek

SSN Ryszard Witkowski (sprawozdawca)

w sprawie **P. F.**,
skazanego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
w dniu 13 czerwca 2023 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od postanowienia Sądu Okręgowego w Sosnowcu
z 6 lipca 2022 r. sygn. akt VI Kow 245/22/wz,

**uchyla postanowienie w zaskarżonej części i przekazuje
sprawę w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w Sosnowcu do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

P. F., odbywający od dnia 7 maja 2021 r. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną przez Sad Rejonowy w Mysłowicach z 30 grudnia 2020 r. sygn. akt II K 201/20 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz karę 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną przez Sad Rejonowy w Sosnowcu z 7 marca 2018 r. sygn. akt IX K 371/16 za przestępstwo z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. Formalne uprawnienie do warunkowego przedterminowego zwolnienia skazany nabył w dniu 19 marca 2022 r. (k. 24-25).

P. F. postanowieniem Sądu Okręgowego w Sosnowcu z 6 lipca 2022 r. sygn. akt VI Kow 245/22/wz został warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary, której koniec przypadał na dzień 29 sierpnia 2022 r., z wyznaczeniem mu, na podstawie art. 80 § 1 k.k., okresu próby wynoszącego 3 lata i oddaniem go na ten czas pod dozór kuratora sądowego oraz obowiązkiem podjęcia i wykonywania stałej pracy zarobkowej, powstrzymania się od nadużywania alkoholu i używania wszelkich środków odurzających, przestrzegania porządku prawnego i zasad współżycia społecznego, uiszczenia przez skazanego ciężących na nim należności sądowych, obowiązków naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wynikających z wydanych uprzednio wobec niego orzeczeń sądowych.

Orzeczenie uprawomocniło się w dniu 14 lipca 2022 r.

Od tego orzeczenia na korzyść skazanego kasację w zakresie dotyczącym ustalenia mu okresu próby wywiódł Prokurator Generalny. Zarzucono w niej rażącą obrazę art. 80 § 1 k.k. przez ustalenie skazanemu okresu próby w wymiarze 3 lat od dnia wydania w dniu 6 lipca 2022 r. postanowienia, podczas gdy czas pozostały do odbycia przez skazanego kary, tj. do dnia 29 sierpnia 2022 r., jest krótszy niż 2 lata, zatem ustawowy okres próby powinien wynosić 2 lata.

Rozpoznając tę kasację Sąd Najwyższy, zważył co następuje.

Kasacja ta jest zasadna. Z art. 80 § 1 k.k. wynika bowiem wyraźnie, że w razie warunkowego zwolnienia czas pozostały do odbycia kary stanowi okres próby, który jednak nie może być krótszy niż dwa lata, ani dłuższy niż pięć lat. Zatem nawet jeżeli okres kary pozostałej do wykonania jest krótszy od dwóch lat, okres próby nie może być krótszy niż owe dwa lata. Takie też stanowisko utrwalone jest już w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 13 grudnia 2006 r., II KK 268/05; 30 lipca 2009 r. sygn. akt II KK 9/09; 30 lipca 2009 r. sygn. akt II KK 95/09 czy z 24 kwietnia 2013 r. sygn. akt II KK 257/12). Nie oznacza to jednak, że może on w takim wypadku być dłuższy niż dwa lata. „Jeżeli czas pozostały do odbycia kary jest krótszy niż dwa lata, to okres próby wynosi 2 lata, natomiast jeżeli czas ten jest dłuższy niż 5 lat - okres próby wynosi 5 lat” (postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2013 r. sygn. akt II

KK 257/12, podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniu z 14 lipca 2021 r. sygn. akt IV KK 266/21).

W realiach niniejszej sprawy koniec kar orzeczonych wobec skazanego P. F. przypadał na dzień 29 sierpnia 2022 r., a zatem w okresie krótszym niż dwa lata liczonym od wydania i wykonania zarazem postanowienia Sądu Okręgowego w Sosnowcu z dnia 6 lipca 2022 r. w przedmiocie udzielenia P. F. warunkowego przedterminowego zwolnienia. Stąd też i okres próby powinien wynosić 2 lata. Jako że Sąd ów, rozstrzygając w tej kwestii, wyznaczył okres próby na okres 3 lat, a nie dopuszczalnych dwóch lat, jest to bez wątpienia obraza rażąca, która znalazła przy tym swój wyraz w treści zaskarżonego postanowienia. Tym samym, postanowienie to ostać się nie może. Uchylając je z tego powodu w zaskarżonej części, Sąd Najwyższy przekazał Sądowi Okręgowemu w Sosnowcu do ponownego rozpoznania kwestię objętą uchylonym rozstrzygnięciem, którą obecnie Sąd ten powinien raz jeszcze rozważyć, już z uwzględnieniem wyrażnej treści art. 80 § 1 k.k.

Z tych wszystkich powodów orzeczono jak na wstępie.